

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 maja 2012 r. w sprawie R 1855/2011-1;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu; oraz
- obciążenie Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co.KG kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Wydziałem Unieważnień i Izbą Odwoławczą OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy przedstawiający wzór w szachownicę dla towarów z klasy 18 — wspólnotowy znak towarowy nr 370445

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co.KG

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co.KG złożyła wnioski o unieważnienie wspomnianego znaku z powodu zaistnienia bezwzględnej podstawy unieważnienia określonej w art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b), c), d), e) ppkt (iii) oraz lit. f) rozporządzenia Rady nr 207/2009 oraz bezwzględnej podstawy unieważnienia określonej w art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009; oraz
- Naruszenie art. 7 ust. 3 i art. 52 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 17 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 13 czerwca 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-63/11 Macchia przeciwko Komisji

(Sprawa T-368/12 P)

(2012/C 311/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Luigi Marchia (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku wydanego w dniu 13 czerwca 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-63/11 Macchia przeciwko Komisji;
- oddalenie skargi wniesionej przez L. Marchię w sprawie F-63/11;
- rozstrzygnięcie, że każda ze stron pokrywa własne koszty w niniejszej instancji;
- obciążenie L. Macchi kosztami związanymi z postępowaniem przed SSP.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zakazu orzekania ultra petita, ponieważ SSP z jednej strony poszerzył przedmiot sporu stwierdzając nieważność decyzji Komisji nie tylko z powodu odmowy przedłużenia umowy L. Macchi ale również z powodu odmowy zawarcia z nim nowej umowy, podczas gdy żądanie skargi w pierwszej instancji obejmowało jedynie stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nieodnowieniu umowy zainteresowanego a z drugiej strony zniekształcił przedmiot sporu orzekając, że nie ma potrzeby zbadania zarzutu skarżącego w pierwszej instancji, L. Macchi dotyczącego powodu odmowy związanego z zasadą 8 lat w sytuacji gdy ten zarzut miał największą wagę w ramach skargi w pierwszej instancji.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności, ponieważ SSP poszerzył i zniekształcił przedmiot sporu nie dając Komisji możliwości wypowiedzenia się w tej kwestii.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zakazu orzekania ultra vires w zakresie w jakim z jednej strony SSP stwierdził nieważność decyzji Komisji, ponieważ nie zbadała ona czy istnieje inne stanowisko, na którym zainteresowany mógłby zostać zatrudniony i z drugiej strony orzekając, że jest właściwy dla zbadania czy powody, którymi kierowała się administracja przy odmowie odnowienia umowy nie naruszają kryteriów i warunków ustanowionych przez prawodawcę w regulaminie pracowniczym i mających na celu zagwarantowanie członkom personelu kontraktowego możliwości korzystania w pewnym zakresie z kontynuacji zatrudnienia, podczas gdy taka właściwość nie znajduje żadnego oparcia w przepisach warunków zatrudnienia innych członków personelu UE.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący zniekształcenia pojęcia interesu służby i nieprawidłowego zastosowania orzecznictwa Trybunału poprzez z jednej strony rozstrzygnięcie, że interes służby należy pogodzić z obowiązkiem staranności i że wymaga on aby zbadano możliwość przekazania nowych funkcji zainteresowanemu i z drugiej strony poprzez błędne wyprowadzenie z orzecznictwa Trybunału, że Komisja nie może skutecznie powołać się na brak interesu służby w odnowieniu umowy zainteresowanego, ponieważ art. 8 warunków zatrudnienia innych członków personelu UE należy interpretować w ten sposób, że ma on na celu zagwarantowanie pewnej kontynuacji zatrudnienia członkom personelu zatrudnionym w oparciu o umowy na czas określony.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2012 r. — France Télécom przeciwko Komisji

(Sprawa T-385/12)

(2012/C 311/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: France Télécom (Paryż, Francja) (przedstawiciele: S. Hautbourg i S. Cochard-Quesson, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o twierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 9403 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2011 r., stwierdzającej zgodność z rynkiem wewnętrznym, pod pewnymi warunkami, pomocy państwa udzielonej przez Republikę Francuską na rzecz France Télécom dotyczącej reformy finansowania emerytur urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom [pomoc państwa nr C 25/2008 (ex NN 23/2008)].

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem głównym, dotyczy naruszeń prawa i błędów w ocenie oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia towarzyszących uznaniu przez Komisję za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE obniżenia składki pracodawcy płatnej na rzecz państwa z tytułu emerytur przyznanych urzędnikom France Télécom. Strona skarżąca wskazuje, że owe naruszenia prawa i błędy w ocenie Komisja popełniła:
 - stwierdzając istnienie korzyści ekonomicznej;
 - uznając, że przedmiotowy środek ma charakter selektywny;
 - uznając, że środek ten może powodować zakłócenia konkurencji;
 - stwierdzając istnienie pomocy państwa, pomimo iż Komisja przyznaje, że korzyść była zneutralizowana co najmniej do dnia 31 grudnia 2010 r. przez zryczałtowaną składkę o charakterze wyjątkowym.
- 2) Zarzut drugi, podniesiony tytułem posiłkowym, dotyczy naruszeń prawa i błędów w ocenie towarzyszących uzależnieniu przez Komisję zgodności rzekomej pomocy państwa od spełnienia warunków określonych w art. 2 spornej decyzji. Strona skarżąca wskazuje, iż owe naruszenia i błędy Komisja popełniła przy uznaniu, że strona skarżąca ponosi niższe niż jej konkurenci obciążenia socjalne, i przy odmowie zastosowania precedensu „La Poste” w postępowaniu dotyczącym France Télécom.
- 3) Zarzut trzeci, podniesiony tytułem posiłkowym, dotyczy błędów w ocenie i naruszenia obowiązku uzasadnienia towarzyszących ocenie okresu, w jakim pomoc określona w spornej decyzji była zneutralizowana przez zryczałtowaną składkę o charakterze wyjątkowym. Strona skarżąca wskazuje, iż błędy te Komisja popełniła:
 - uwzględniając obciążenia z tytułu odszkodowania i nadmiernej rekompensaty przy obliczeniu obciążeń wynikających z obniżenia składki pracodawcy oraz
 - stwierdzając, że stopa dyskontowa zryczałtowanej składki o charakterze wyjątkowym powinna wynosić 5,53% a nie 7 %.
- 4) Zarzut czwarty, podniesiony tytułem posiłkowym, dotyczy naruszenia praw proceduralnych strony skarżącej.